

1895-09-16

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sverige, Østrø

Mentioned people:
Elof Laurell
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 52 nr. 20

TRANSCRIPTION

Mappe 52 nr.20

Fru Agnete Skovgaard

Rosenvængets Hovedvej 27

København Ø. Danmark

Østrø 15 sept 1895

Kjære Hustru! Jeg er næsten færdig med det billede som jeg tog med her op du ved, fra åen ved kværnene, det der har hængt i malerstuen med overmalet luft, størrelse er omtrent som det fra Kullen med de to måger i luften, som hænger hos Gregersen, eller det hos Ulrichs fra Årons værg, vi kalder det vist det grønne. Du forstår vel i al fald at det er et ikke helt lille billede, og går alt som det plejer, kan jeg blive færdig med det på 2 timer, nota bene solskin fra 2 til 4 eftermiddag.

Nu går barometret jævnt ned ad, det er ikke lyse udsigter, men så mørke er de heller ikke, og jeg synes jeg bør se af få et billede færdigt. Johanne lod jo til at kunde blive under disse omstændigheder. Får jeg dette billede færdigt mener jeg at have fået god gavn

-2-

af min rejse. Jeg har gjort en del studier til Maria. Der kunde jo også være tale om at give Johanne en returbillet fra Odense til København og tilbage igen, så kunde vi holde dåb når vi vilde, og hun rejse nu og komme tilbage, om hun synes om det. For resten kan det jo godt være det bliver solskin på nævnte til i morgen onsdag eller torsdag, og så er jo intet forsinket.

Drengen som skulde været Gabriel kom ikke. Jeg har set på andre, men den ene af dem er en sær prås som ikke vil, den anden tænker jeg at få frem på gården i morgen. I morges var jegovre på Sjø at male en lille pige, moderen gav mig lommen fuld af store æbler, nu har jeg hittet på t dyppe dem i honning og spise dem for at få fart på maven, det går for resten ganske godt med den, efter at jeg har

-3-

optaget den regelmæssige kur med rabarberrod. Ovre på Sjø viste mændene mig et ret lille værelse, om jeg vilde bo der engang, var det ikke for kostens skyld, boede jeg næsten hellere der, man er ligegodt friere hos sådanne folk end hos de store, når der ikke er mere hjerteforhold end mellem Laurell og os. Han er jo meget flink og godt, men jeg har alletider en lille følelse af en slags tvang overfor ham. I aften er her gæster. Laurells broder T[??] og en anden broder og en del damer jeg end ikke har set. Så skal vi igen på stående aftensnak

I lørdags var det nok at Larsen gjorde bekendtskab med den slags, da var gamle Moster, som har bopæl her, atter kommet til huse, det er hende Du så godt kan lide, jeg også. Jeg længes efter dig. Jeg er også begyndt at tegne lidt op til Viborg, jeg synes der er noget i begyndelser, som må kunne udvikles.

-4-

Å det er vist det søde fløjtestykke de nu spiller der inde. Ja, der er! Det pure arkadien.

Jeg skal se at få navnet på det, det må også kunne lyde på klaver med violin til. Dvs. violinen er det vigtigste. Den dag jeg bliver færdig med det næsten færdige billede bliver jeg glad. Her er kommet nye pæne møllerfolk fra en anden, vist nordligere i Sverig, det glædede mig at høre dem sige, at folk her kunde godt lide Onkels, for man er jo ikke sikker på hvor meget de mener med det, når de siger det til en selv. Tænk! Larsen har ligget for betændelse i benene i 6 år, ja vel ikke ligget i alle, men dog en stor del af tiden, og så har han slugt romaner, en i 3 dele, hver del så tyk, viste han, den var om en ædel røver som det gik godt.

Lille Moder, det er godt at være gift med dig, men skørt at være fra hinanden.

Mange hilsener, hils børnene. Din Mand.

Østree 16 Sept 1893.

Kjære Hustru! Jeg er næsten færdig
med det billede som jeg tog med her op,
Du ved, fra æen ved Kværnen, det der
har hængt i malerstuen med overmalst
luft, Størrelsen er omtrent som det fra
kullen med de to måger i luften, som hænger
hos Gregersen, eller det hos Klivichs fra
Arons vænge, vi kaldte det vist det grønne.
Du forstår vel i alt fald, at det er et
ikke helt lille billede, og går alt
som det plejer, kan jeg blive færdig
med det på 2 timer, nota bene
solen fra 2 til 4 eftermiddag.
Nu går barometret jævnt ned ad,
det er ikke lys og uskyer, men om
mørke er der da heller ikke, og jeg
 synes jeg bør se at få det billede
færdigt. Johanne lod jo til at
kunne blive under disse omstændig-
heder. Får jeg dette billede færdigt,
mener jeg at have fået god gavn

af min rejse. Jy har gjort en del
Studier til Maria. Der kunde jo
også være tale om at give Johanne
en retterbillet fra Odense til Hjøben-
havn og tilbage igen, så kunde vi
holde os nåt vi vilde, og hven rejste
vi og komme tilbage, om hven synes
om det. For resten kan det jo godt
være det bliver soldat på næste tid
imorgen eller onsdag eller torsdag, og
så er jo intet forsinket. Drengen
som skulde være Gabriel, kom ikke.
Jy har set på andre, men den ene
af dem er en sød puds som ikke vil, den
anden tænker jy at få fra på gården
imorgen. Imorges var jy over på Ijsø at
male en lille pige, moderen gav mig
Commnen fuld af store æbler, nu
har jy hørt på at dyppe dem i
hvening og spise dem for at få fart
i maven, det går for resten ganske
godt med dem, efter at jy har

optaget den regelmæssige Kure med rabarber
rod. Over paa Sjø viste manden mig et
net lille værelse, om jeg vilde bo der en-
gang, var det ikke for kostens skyld,
bode jeg næsten hellere der, man er ligegyldt
friere hos midtanne folk end hos de store,
når der ikke er mere hjertesforhold end
mellem Sawell og os. Han er jo meget
flink og god, men jeg har altid en
lille følelse af en slægs trang overfor
ham. I aften er der gæster, Sawells
broder tjener herdan og en anden broder,
og en del damer jeg end ikke har set.
Så skal vi igen paa stænde aftenmad.
I lørdags var det nok at Larsen gjorde
bekendtskab med den slægt, de var
gamle Møster, som har sin bopæl her,
atter kommet til huset, det er hende du
så godt kan lide, jeg også. Jeg længes efter
Jeg. Jeg er også begyndt at tegne lidt
op til V. borg, jeg synes der er noget i
begyndelsen, som man kunne udvinde.

O! det er vist det søde fløjte stykke de nu
spiller der inde. Ja det er! det pure arkadisk.
Jeg skal se at sø nærmest på det, det med
godt kunne lyde på klaver med violin
til. Der, violinen er den vigtigste. Den dag
jeg bliver færdig med det næsten færdige
billedet, bliver jeg glad. Her er kommet
nye pæne møllerfolk fra en anden, vist
nordlig del af Sverige, det glædede mig at høre
dem sige, at folk her kunde godt lide
Ottels, for man er jo ikke så ortker her
hvor meget de mener med det, når de
siger det til en selv. Tænk! Larsen har
ligget for betændelse i benene i 6 år, ja
vel ikke ligget i allden men dog en stor del
af tiden, og så har han skrevet romaner, en
i 3 dele, hver del så tyk, viste han, den
var om en ædel røver, som det gik godt.
Lolle madam, det er godt at være gift
med dig, men skrat at være fra hinanden.
Mange hilsener, til børnene, din mand